

зи първий курсъ отъ Словесността, и първата часть — теорія на слога свършваме сега съ слѣдующія членъ:)

Условія на изобразителната рѣчь. — Изобразителността на рѣчта най-много изысква *естественность* и *цѣлность* или *умѣрване*.

Естественността на изразеніето състои въ туй, щото образътъ на предметъ, създаденъ отъ фантазіята, да не противорѣчи на законътъ на природата и да бѣде вѣренъ на народнитѣ представленія. Колкото и да е прихотлива (каприціозна) измыслицата на фантазіята, но ако на създаденния отъ нея образъ бѣждатъ приписаны дѣйствія, които сѣ свойственны на живы същества или съгласны съ народнитѣ повѣрія, тогазъ той не разваля поетическата истина. Тѣй напр. у Пушкина образътъ на *мѣдния всадникъ*, който прѣпуска изъ улицитѣ на Петербургъ, напълно е естественъ, защото всаднику е свойственно да прѣпуска на конь. Подобно и изобразеніето на сборището на *вълцицитѣ* (магѣсницы) въ неговото пакъ стихотворѣніе «Гусарь,» никакъ не противорѣчи на поетическата истина, защото е съгласно съ народнитѣ повѣрія. Напротивъ картината:

«Плишуть горы, скачуть доли,
Веселится темный лѣсъ;»

не е естествена и безобразна, защото противорѣчи на природата.

Цѣлността или умѣрването на изобразеніето състои въ туй, щото образътъ, създаденъ отъ поета, да можемъ лесно да си го представимъ въ ума. Поради туй чиститѣ, отъ които са слага поетическата картина, трѣба да армонизирова помежду си, и да съставятъ едно стройно цѣло, което да бѣде достъпно на пластическитѣ искусства — на живописъта и ваиніето. На примѣръ «пѣсеньта на бе-